

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Neamt a fost sesizata de Directia Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Neamț, prin adresa nr. .../....2012 înregistrata la directie sub nr. .../....2012, asupra contestației formulate de S.C. X, având CUI – ... și sediul în

Contestația, înregistrată la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Neamț sub nr. .../....2012, a fost formulată împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Neamț sub nr. ... în data de ...2012 și are ca obiect *majorările de întârziere* în sumă de ... **lei** aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, stabilit în raport de data luării la cunoștință a deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale contestate, respectiv data de ...2012, potrivit confirmării de primire anexate în copie la dosarul cauzei și data depunerii contestației la Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Neamț, respectiv ...2012, așa cum rezultă din ștampila registraturii acestei instituții aplicată pe originalul contestației.

Constatând că în speță sunt îndeplinite dispozițiile art.205 alin.(1) și (2), art.207 alin.(1) și art.209 alin.(1) lit.a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. Neamt este competenta sa solucioneze contestatia formulata de S.C. X din ..., județul Neamț.

I. S.C. X din ... formulează contestație împotriva Deciziei referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr..../....2012, solicitând admiterea acesteia, anularea actului contestat și emiterea de către organul vamal a unei noi decizii referitoare la obligațiile de plată accesorii, din următoarele considerente:

Documentul de individualizare a obligațiilor de plată este Procesul verbal de control nr..../30.10.2006, în baza căruia a fost emisă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../30.10.2006, reglementată de Ordinul nr.7521/2006, pentru suma de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată.

La art.4 din decizia de regularizare, respectiv termenul de plată, este evidențiat în mod clar că diferențele de drepturi, taxe sau impozite constatate de organele de control vamal, precum și accesoriile aferente, se plătesc în funcție de data comunicării deciziei.

Având în vedere că decizia a fost comunicată la data de 30.10.2006, iar drepturile vamale au fost achitate la data de 31.10.2006 și ținând cont că obligatia societății era de a le plăti până la data de 20 ale lunii următoare, respectiv până la data de 20.11.2006, petenta consideră că nu datorează majorări de întârziere, încadrându-se în termenul legal de plată.

În consecință, petenta solicită anularea actului administrativ fiscal atacat.

II. Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Neamț a emis, în temeiul art. 85 lit.b), art. 88 lit.c), art.114, art. 119 – art. 120 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare pentru S.C. X din ..., jud. Neamț, **Decizia referitoare la obligațiile de plata accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr. .../....2012**, prin care a calculat pentru o zi, respectiv pentru perioada 30.10.2006 – 31.10.2006, **majorari de intarziere** in suma de **2 lei** aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, sumă de plata stabilită prin Procesul verbal de control nr. .../....2006.

III. Luând în considerare susținerile contestatarii și documentele invocate de aceasta, constatările organelor de control vamal și actele normative invocate de contestatară și de organele de control vamal, se rețin următoarele:

Referitor la obligația de plată stabilită în sarcina societății în sumă de ... lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, cauza supusă soluționării este legalitatea și temeinicia stabilirii acestora prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr. .../....2012.

In fapt,

Prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr. .../....2012, organele de control vamal au calculat, pentru perioada 30.10.2006 – 31.10.2006, majorări de întârziere în sumă de ... lei aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, sumă individualizată ca obligație de plată prin Procesul verbal de control nr. .../.....2006, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2006.

S.C. X din ... susține că nu datorează majorările de întârziere în sumă de ... lei, încadrându-se în termenul legal de plată, având în vedere că diferențele de drepturi vamale stabilite prin decizia de regularizare, se plătesc în funcție de data comunicării deciziei, respectiv data de 30.10.2006, obligația societății fiind de a le plăti până la data de 20 ale lunii următoare, respectiv până la data de 20.11.1006.

În drept,

Potrivit art. 109 alin.(1), art.115 alin. (1) și art.116 alin.(1) și (1[^]1) din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenite art.111 alin.(1), art.119 alin.(1), respectiv art.120 alin.(1) și (2) după republicarea din anul 2007, cu modificările și completările ulterioare:

Art.109(1) „Creanțele fiscale sunt scadente la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi care le reglementează.

(2) Pentru diferențele de obligații fiscale principale și pentru obligațiile fiscale accesorii, stabilite potrivit legii, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1 - 15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16 - 31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.”

Art.115(1) “Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

Art.116(1) “Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(1[^]1) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.”

Se reține că prin Procesul verbal de control nr. .../....2006, care a stat la baza emiterii Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr..../....2006, s-a stabilit de plată o taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei, sumă achitată la data de 31.10.2006, cu OP.nr.1320.

Prin Decizia nr..../....2012 referitoare la obligațiile de plată accesorii, contestată, au fost calculate majorări de întârziere în sumă de ...lei aferente debitului reprezentând taxă pe valoarea adăugată în sumă de ... lei individualizat prin Procesul verbal de control nr. .../....2006, majorări de întârziere calculate pentru o zi întârziere, respectiv până la data de 31.10.2006, dată certificată și de petentă ca fiind data efectuării plății sumei de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată, astfel cum se menționează în contestația formulată.

Se reține că societatea contestatară face confuzie între termenul de scadență și termenul de plată, considerând că organele de control vamal nu au ținut cont la calculul majorărilor de întârziere de termenul de plată acordat, respectiv până la data de 20 a lunii

următoare de la data comunicării deciziei de regularizare, respectiv până la data de 20.11.2006, perioada care nu trebuia luată în calcul la stabilirea majorărilor de întârziere datorate, debitul fiind achitat în termenul legal de plată, respectiv la data de 31.10.2006.

Astfel, potrivit art.116 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, devenit art.120 după republicarea din anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere începând cu ziua următoare **termenului de scadență** și până la data stingerii sumei datorate inclusiv, însă termenul de scadență nu trebuie confundat cu termenul de plată la care face referire art. 111 alin. (2) din același act normativ, mai sus menționat.

Se reține că, potrivit doctrinei, **termenul de plată** este acordat de legiuitor ca o perioadă de grație în vederea achitării obligațiilor, iar neachitarea acestora atrage executarea silită, în timp ce depășirea **termenului de scadență** atrage plata dobânzilor prevăzute și calculate conform art. 119 și art. 120 din OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată se reține că dispozițiile OG 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, fac distincție între termenul de plată și termenul de scadență întrucât la art. 111 alin. (1) se precizează scadența creanțelor fiscale la expirarea termenelor prevăzute de Codul fiscal sau de alte legi iar la alin. (2) al aceluiași articol se stabilesc termene de plată pentru obligații fiscale principale și accesorii în funcție de data comunicării acestora.

Astfel, se reține că termenul de scadență nu se confundă cu termenul de plată care reprezintă termenul până la care contribuabilul trebuie să achite suma respectivă și care este eșalonat în funcție de data comunicării, spre deosebire de data scadență care este stabilită în raport cu norma juridică încălcată și cu natura impunerii.

În consecința, termenul de plată precizat în decizia de regularizare prezintă relevanța în materia executării silite a creanței fiscale, fiind un termen de conformare voluntară la plată, după expirarea căruia organele fiscale pot demara procedura de executare silită și nu poate fi confundat cu scadența obligației bugetare.

Ca un argument în plus sunt și dispozițiile art.119 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, care precizează că orice obligație bugetară neachitată la scadență generează majorări de întârziere, legiuitorul făcând trimitere la scadență și nu la termenul de plată precizat în decizia de regularizare, ca termen de conformare voluntară a contribuabilului.

În concluzie, pentru suma de ... lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată stabilită de plată prin Procesul verbal de control nr. .../30.10.2006, se datorează majorări de întârziere pentru o zi întârziere, respectiv pentru data de 31.10.2006, când s-a făcut plata debitului principal, **urmând a se respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. X pentru suma de ... lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr..../....2012, pentru o zi întârziere, respectiv pentru ziua de 31.10.2006.**

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 210, art.216 alin.(1) și art.218 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, se

DECIDE :

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. X** din ..., județul Neamț împotriva sumei de ... lei reprezentând majorări de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate prin Decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale din anul precedent nr..../....2012, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Neamț.

Decizia de soluționare a contestației poate fi atacată la Tribunalul Neamț în termen de 6 luni de la data comunicării acesteia, conform prevederilor art.11 alin.(1) lit.a), respectiv art.10 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

